

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΜΑΝΟΥΕΛ ΜΠΟΒΕΡΜΑΝ

Η ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΝΑΙ, ναι, μείνετε ήσυχη, θά σ'αξ ξεχάσω.. Ναι, θά σ'αξ ξεχάσω, μίς Ντόροθυ. Σ'αξ ὀρκίζομαι ὅμως ὅτι σ'αξ εἶχα ἐρωτευθῆ παρὰφορα. Ἴσως κιόλας νά ἔκανα τὴν τρέλλα νά πεθάνω γιὰ σ'αξ. Ἄ, εἶνε τόσο εὐκόλος ὁ θάνατος ἐνὸς ἐρωτευμένου... Ἡ καρδιά μας εἶνε παιγνιδάκι. Ἐνα μικρὸ ρολοῖ σ'αξ αὐτὰ τὰ ψεύτικα τῶν παιδιῶν ποὺ ξαφνικὰ παύουν νὰ λειτουργοῦνε. Ἔτσι μόνο ήσυχάζει κανεὶς ἀπὸ ὅλα τὰ θάνατα. Δὲν στενοχωριέται, δὲν ἀγωνίζεται, δὲν ὑποφέρει καὶ πρὸ πάντων δὲν ἀπογοητεύεται. Ἔσεῖς δὲν ξέρετε τί θά πῇ αὐτὴ ἡ τελευταία λέξις. Δὲν ξέρετε τί θά πῇ ἀπογοήτευσίς... Αὐτὴ τῇ στιγμῇ εἶμαι βέβαιος ὅτι κάθεστε σὲ μιὰ πολυθρόνα τοῦ πολυτελοῦς σαλονιοῦ σας, φορῆτε μιὰ ἐξαιρετικὰ κομψὴ καὶ πανάκριβη τουαλέττα καὶ ἀνυπομονήτε πότε νά τελειώσω αὐτὲς τὶς παραδόξολογίες μου. Ναι, εἶμαι βέβαιος ὅτι θέλετε νά πάτε στὸ Ἰνστιτούτο Καλλονῆς γιὰ νά περιποιηθῆτε τὴν ὁμορφιά σας.

Ἔχετε ἀπόλυτο δίκιο, «μίς» Ντόροθυ. Ἡ ζωὴ εἶνε ὁμορφὴ ὅσο εἶνε κανεὶς νέος. Κι' ἐσεῖς τὸ ξέρετε καὶ θέλετε νά τὴν χαρῆτε ὅσο μπορεῖτε πρὸ πολὺ. Ὅσο γιὰ μένα νά εἰσαστε βέβαιη ὅτι ποτὲ πειὰ δὲν θά σ'αξ ἐνοχλήσω. Κάτι ἔσπασε ξαφνικὰ μέσα στὴν καρδιά μου. Πολὺ φοβοῦμαι ὅτι αὐτὸ τὸ κάτι εἶνε ὁ ἐρώτας ποὺ ἐνοιώθα γιὰ σ'αξ. Ὁχι, ὄχι, δὲν φταίτε ἐσεῖς καθόλου... Τὸ λάθος ἦταν δικό μου. Δὲν ἔπρεπε νά σ'αξ πλησιάσω, δὲν ἔπρεπε νά σ'αξ γνωρίσω.

Τώρα κι' αὐτὸ τὸ μοναδικὸ ὄνειρό μου ἔχει διαλυθῇ. Πρὶν νά μιλήσω μαζί σας ἤμουν ἕνας εὐτυχισμένος ἄνθρωπος. Σ'αξ ἔβλεπα στὰ διάφορα κέντρα, στὰ κοσμικὰ σαλόνια, στοὺς ὁρόμους καὶ σας θαύμαζα. Μόλις διέκρινα ἀπὸ μακριὰ τὴν γοητευτικὴ σιλουέττα σας, ἡ καρδιά μου χτυποῦσε δυνατὰ... Τὸ βλέμμα μου καρφωνόταν σ'αξ μαγνητισμένο στο πρόσωπό σας καὶ στὰ ὑπέροχα ξανθὰ μαλλιά σας, ἐνῶ συγχρόνως πλημμυρίζα ἀπὸ μιὰ ἀπεριγραπτὴ συγκίνησι. Ναι, γιὰτὶ νά σ'αξ τὸ κρύβω; Σ'αξ ἀγαποῦσα μ' ἕναν κρυφὸ καὶ ἀνέλπιδό ἐρώτα. Ὁχι, δὲν ἤθελα τίποτε ἀπὸ σ'αξ, ἕνα χαμογελὸ σας θά μπορούσε νά μὲ κἀνῃ εὐτυχισμένο. Κι' ὥστόσο δὲν μοῦ χαμογελάσατε ποτέ. Πάντα μὲ κυττούσατε μὲ τὸ ἴδιο ἐρωτηματικὸ βλέμμα σ'αξ νά μὲ ρωτοῦσατε : — Ἰσιὸς εἰσαστε ; Πι θέλετε ἀπὸ μένα ; Γιὰτὶ μὲ κυττάτε μ'αὐτὸ τὸ βλέμμα ποὺ μοιάζει μὲ πληγωμένου ζώου;» Κι' ἐγὼ χίλιες φορές ἐνοιώσα τὴν ἐπιθυμίαν νά σ'αξ σταματήσω καὶ νά σ'αξ πῶ ὅλες αὐτὲς τὶς σκέψεις μου. Φοβόμουν ὅμως τὴν ἀρνησί σας. Γιὰ σκεφτῆτε ! Θά ἔχανα ἔτσι σὲ μιὰ στιγμὴ τὴν μοναδικὴν εὐτυχίαν τῆς ζωῆς μου. Δὲν θά εἶχα πειὰ τὸ δικαίωμα νά σ'αξ κυττάξω καὶ θά περνοῦσα ἐμπρὸς σας μὲ σκυμμένο τὸ κεφάλι ἐξευτελισμένος ἀπὸ τὴν ταπείνωσι. Κι' ὅμως ἴσως νά μὴν σ'αξ ἀγάπησε κανεὶς ὅσον ἐγὼ. Ναι, μὴ σ'αξ φαίνεται περίεργο. Ὁχι, δὲν εἶμαι καθόλου ρωμαντικός. Μὰ αὐτὸ τὸ αἶσθημα ἀπὸ χρόνια τώρα ἦταν κλεισμένο στὴν καρδιά μου. Καὶ τὸ κρατοῦσα μυστικὸ ἀπ' ὅλο τὸν κόσμον. Ἀκόμη κι' ἀπὸ τὸν φίλο μου τὸν μίστερ Μπίλ. Τὸν ξέρετε. Εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸν ξέρετε καὶ γι' αὐτὸ δὲν σ'αξ λέω τὸ ἐπώνυμό του. Δὲν ὀλέω νά καταλάβετε ποῖος εἶμαι ἄλλωστε τί σημασία ἔχει ἕνα ὄνομα ! Τὸ γεγονὸς ὅμως εἶνε ὅτι σ'αξ ἀγαποῦσα... Σ'αξ ἀγαποῦσα πάρα πολὺ καὶ ἐπεδίωκα τὴν εὐκαιρίαν νά σ'αξ γνωρίσω. Ἦθελα κάποιος κοινὸς φίλος νά μᾶς συστήσῃ. Καὶ θρέθηκε ὁ Μπίλ. Τότε ὅμως συνέβη τὸ τραγικὸ δυστύχημά μου. Ὁ ἴδιος μὲ πληροφόρησε χωρὶς νά ξέρῃ τὴν τραγωδίαν μου, ὅτι σ'αξ ἀγαποῦσε κι' ὅτι κι' ἐσεῖς θέλατε νά διασκεδάσετε μαζί του :

— Εἰσαι ὁ τύπος ποὺ μ' ἄρέσει, τοῦ εἶχατε πεῖ.

Καὶ τὸν ἀφήνατε νά σ'αξ παρυσύρῃ σ' εὐθυμες διασκεδάσεις καὶ σ' ὀλονύκτια γλέντια. Κάθε τόσο ὅταν μὲ συναντοῦσε ὁ Μπίλ μοῦ διηγείτο μὲ κάθε λεπτομέρεια αὐτὸ τὸ ἐρωτικὸ «ἐπεισόδιο» τῆς ζωῆς του :

— Ἡ Ντόροθυ, μοῦ ἔλεγε, εἶνε ἕνα εὐθυμὸ κορίτσι ποὺ ἀπολαμβάνει τὸν ἐρώτα. Τὰ πλούτη τοῦ πατέρα της τὴν ἔχουν κάνει ἐγωίστρια καὶ δὲν λογαριάζει καθόλου τοὺς ἄνδρες. Μὰ ἐγὼ ξέρω νά τὴν κάνω νά μὲ σέβεται. Τῆς φέρομαι θάνασσα,

τῆς λέω ἕνα σωρὸ προστυχιές καὶ ποτὲ δὲν τῆς εἶπα ὅτι τὴν ἀγαπῶ. Ἄλλωστε δὲν νοιώθω γι' αὐτὴν κανένα τέτοιο αἶσθημα. Μ' ἐνδιαφέρει σ'αξ μιὰ ὡμορφὴ γυναῖκα. Καὶ θά τὴν διώξω ὅταν καταλάβω ὅτι τὴν χόρτασα.

Κι' ἐγὼ συγκρατοῦσα τὸν σπαραγμὸ τῆς καρδιᾶς μου κ' εἶχα τὴν ἐλπίδα ὅτι μιὰ μέρα θά βαριόσαστε αὐτὸ τὸ ἄνοστο παιγνίδι καὶ θά φεύγατε μακριὰ ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο. Μὰ δὲν ἔγινε αὐτὸ ποὺ φανταζόμουν. Μιὰ νύχτα ὁ Μπίλ ἦρθε στὸ σπῆτι γιὰ νά μοῦ πῇ χαρούμενος :

— Ἡ Ντόροθυ ἔγινε δική μου. Αὐτὴ ἡ γυναῖκα ὅμως εἶνε ἕνα κομμάτι μάρμαρο ! Τὴν θαρέθηκα καὶ θά τὴν διώξω.

Καὶ σ'αξ ἔδωξε. Τότε ἐνοιώσα κάτι νά πεθαίνῃ μέσα μου. Ἦταν ὁ ἐρώτας μου γιὰ σ'αξ. Ναι, ἔχω πάψει πειὰ νά σ'αξ ἀγαπῶ, γιὰτὶ ξέρω ὅτι δὲν εἰσαστε ὅτι φαίνεσθε καὶ γιὰτὶ δὲν ἔχετε καρδιά. Συγχωρῆστε με δὲ ποὺ σ'αξ ἀνησύχησα μ' αὐτὴν τὴν τηλεφωνικὴ συνομιλία μου...

— Σταθῆτε ! Μὴ διακόπτετε ! φώναξε μὲ σπαραχτικὴ κραυγὴ ἡ Ντόροθυ, ἐνῶ συγχρόνως ἐνοιώθε ὅτι πνιγόταν ἀπὸ τὴν ἀγωνία. Πέστε μοῦ τ' ὄνομά σας. Θέλω νά ξέρω τὸν ἄνθρωπο ποὺ ὑπέφερε ἐξ αἰτίας μου τόσο πολὺ. Ἐλάτε, μὴν εἰσαστε κακὸς μαζί μου.

Μὰ ἀπὸ τὴν ἄλλῃ ἄκρῃ τοῦ τηλεφώνου ἀκούστηκε ἕνας λυγμός. Κ' ὕστερα τὸ ἀκουστικὸ κρεμάστηκε στὸ τηλέφωνο.

Ἡ Ντόροθυ Λούις μὲ μιὰ ἀπέραντη θλίψι στὸ βλέμμα της ἔμεινε σ'αξ χαμένη κρατῶντας τὸ ἀκουστικὸ στ' αὐτὴ τῆς καὶ ἐλπίζοντας ὅτι ὁ ἄγνωστος θά τῆς ἔδινε μιὰ ἀπάντησι. Ἐπειτα σωριάστηκε σ' ἕνα ντιβάνι κι' ἄρχισε νά κλαίῃ. Γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωὴ της κατάλαβε πόσο εἶχε ἐξευτελισθῇ. Ἄ, ἔπρεπε νά ἀσθῇ ποῖος ἦταν αὐτὸς ὁ ἄγνωστος. Ἐνοιώθε ὅτι τὴν εἶχε συγκινήσει μὲ τὴν εἰλικρίνειάν του καὶ μὲ τὸ γυναικεῖο ἐνστικτὸ τῆς αἰσθάνονταν ὅτι δὲν τῆς ἔλεγε ψέματα. Αὐτὸς ὁ ἄγνωστος εἶχε ὑποφέρει σκληρὰ στὴ ζωὴ του.

Ντύθηκε λοιπὸν βιαστικὰ καὶ ἔτρεξε ἔξω ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ παλαιοῦ φίλου της.

— Μπίλ, τοῦ φώναξε μ' ἀγωνία. Θέλω νά μοῦ πῇς ποῖος εἶνε ὁ καλύτερος φίλος σου. Εἶνε ἀπόλυτὴ ἀνάγκη νά μάθω τ' ὄνομά του.

Ἐκεῖνος παράτησε τὸ γράψιμο καὶ τὴν κύτταξε χαμογελῶντας :

— Τί ἔχεις, Ντόροθυ; τὴν ρώτησε. Φαίνεσαι ὑπερβολικὰ στενοχωρημένη. Σοῦ συνέβη τίποτε σοβαρὸ; Ἐλα, ἡσύχασε ! Θά τὰ ποῦμε μόλις τελειώσω τὴ δουλειά μου.

— Μπίλ, τὸν παρακάλεσε πάλι ἐκείνη μ' ἀγωνία. Πές μου, σὲ ποῖον ἄνθρωπο εἶχες ἐμπιστευθῇ τὶς αἰσθηματικὲς ἱστορίες μου.

— Μήπως σοῦ ἔκανε καμμιὰ ἱστορία; τὴν ρώτησε ὁ Μπίλ ἀνήσυχος.

— Ὁχι, μὰ πρέπει νά τὸν γνωρίσω. Εἶνε ἀνάγκη νά τὸν ἰδῶ. Καὶ τοῦ τὰ διηγήθηκε ὅλα. Ὁ Μπίλ φαινόταν στενοχωρημένος.

— Ὁραῖα ! τῆς εἶπε τότε μ' ἕναν στεναγμὸ. Εἶνε ὁ Χάρρυ Ἐλβελ. Ἦξερα ὅτι θά σοῦ τηλεφωνήσῃ. Μὰ δὲν φανταζόμουν ὅτι θά πετύχαινε νά κερδίσῃ τὸ στοίχημα.

Ἡ Ντόροθυ πάγωσε ἀπὸ τὴν ἐκπληξί της. Κι' ὁ Μπίλ ποὺ διασκεδάζε μὲ τὴν ἀγωνία της, τῆς ἀφηγήθηκε τότε ὅτι μὲ τὸν Ἐλβελ εἶχε βάλει στοίχημα πεντακόσια δολάρια ὅτι τίποτε δὲν θά μπορούσε νά τὴν συγκινήσῃ. Μὰ ὁ Ἐλβελ μ' αὐτὸ τὸ ἔξυπνο «κόλπο» τοῦ κατάφερε νά τὴν ἀναστατώσῃ καὶ νά τὴν κἀνῃ νά ἐπισκεφθῇ ἔξω ἀπὸ τὸν Μπίλ γιὰ νά μάθῃ τὸν ἄγνωστο ποὺ ἦταν τόσο τρελλὰ ἐρωτευμένος μαζί της.

Καὶ ὁ Μπίλ γέλασε μ' αὐτὸ τὸ πάθημα τῆς φίλης του ποῦ, ὅπως θά τὴν πάθαιναν ὅλες ἡ γυναῖκες, εἶχε πέσει θύμα μιᾶς ρωμαντικῆς καὶ ὑπερβολικῆς αἰσθηματικῆς φάρσας.

Ὅσο γιὰ τὴν Ντόροθυ γύρισε ἐξευτελισμένη στὸ σπῆτι της καὶ ὀρκίσθηκε νά μὴ πιστέψῃ ποτὲ πειὰ τὰ λόγια ἐνὸς ἄνδρος, ἔστω καὶ ἂν τὸν ἔβλεπε νά πεθαίνῃ ἐμπρὸς στὰ πόδια της.

ΜΑΝΟΥΕΛ ΜΠΟΒΕΡΜΑΝ

